

187. Végtelen irgalmú Isten

Zsolt 130

szöveg: Újfalvi Katona I., 1602 | dallam: Kolozsvár, 1744 (Ó, én két szemem)

hm /A E/G# A D E F#
hm f#m E f#m C# f#m

1. Vég - te - len ir - gal - mú Is - ten, hoz - zád ki - ál - tok,

f#m E /G# A D E -7 A
D E f#m hm C#

E nagy mély - sé - gek -ből szá - ba - du - lást kí - vá - nok;

c#m D A D E hm em hm//F# F#7 hm
A f#m D E hm F#7 hm

Értsd meg ké - ré - si - met, ér - jék fü - le - i - det Eny - nyi sok zo - ko - gá - sok.

hm f#m E f#m C# f#m
2. Igazságod szerint ha cselekedel vélünk,
D E f#m hm C#
Ha mind számontartod, amit ellened vétünk:
A f#m D E hm F#7 hm
Senki nem állhatja súlyos kezéd miatt, Tőled ha büntettünk.

hm f#m E f#m C# f#m
3. Fölte bőséges nálad a kegyelmesség,
D E f#m hm C#
Atyai kegyesség, szelíd engedelmesség,
A f#m D E hm F#7 hm
Néked hát szentektől s földi emberektől Adassék nagy tisztesség.

hm f#m E f#m C# f#m
4. Az Urat óhajtom, várja lelkem az Urat,
D E f#m hm C#
Szívem szomjúhozván, hogy mutassa jóvoltát;
A f#m D E hm F#7 hm
Igéjéből értem, melyben reménységem: Nem vonja meg irgalmát.

hm f#m E f#m C# f#m
 5. Lelkem az Úr Istent buzgósággal ó - hajtja,
D E f#m hm C#
 Mint éjjeli strázsa napköltét alig várja,
A f#m D E hm F#7 hm
 Reggelről reggelre, estéről estére Szívem Istent úgy várja.

hm f#m E f#m C# f#m
 6. Valakik az Úrnak választott szenti vagytok,
D E f#m hm C#
 Egyedül csak benne legyen bizodalmatok,
A f#m D E hm F#7 hm
 Mert ő nála váltság, vagyon irgalmasság, Ő lesz nektek Atyátok.

hm f#m E f#m C# f#m
 7. Izráelt megváltja és a keresztyénsé - get,
D E f#m hm C#
 Hívek seregének megbocsátja vétküket,
A f#m D E hm F#7 hm
 Minden nyavalyából, az örök halálból Kimentí a lelküket.

